

Minister Zdrowia

254/16

Warszawa, 21 CZE. 2016

PRL.022.604.2016.RS

**Pan
Michał Seweryński
Przewodniczący Komisji Praw
Człowieka, Praworządności i
Petycji Senatu Rzeczypospolitej
Polskiej**

Szanowny Panie Przewodniczący,

w związku z art. 60 ust. 3 uchwały Senatu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 23 listopada 1990 r. - Regulamin Senatu, uprzejmie przedstawiam opinię w sprawie *ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego, ustawy o zawodach lekarza i lekarza dentystry oraz ustawy o prawach pacjenta i rzeczniku Praw Pacjenta* (druk senacki nr 201, druki sejmowe nr 451, 521 i 521 – A).

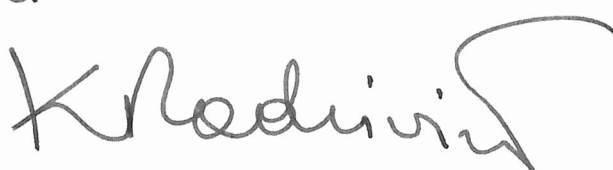
W mojej opinii zmiany proponowane w ustawie o zawodach lekarza i lekarza dentystry oraz ustawie o prawach pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta w zakresie tajemnicy lekarskiej oraz tajemnicy osób wykonujących zawód medyczny stanowią zbyt daleko idącą ingerencję w sferę tajemnicy lekarskiej (oraz innych osób wykonujących zawód medyczny) i prowadzą do istotnego osłabienia bezpieczeństwa i poufności informacji objętych ochroną. Prawo do tajemnicy jest jednym z podstawowych praw pacjenta, a jego przestrzeganie jest istotnym warunkiem pozyskania przez lekarza zaufania ze strony chorego. Okoliczności objęte tajemnicą lekarską odnoszą się do ściśle prywatnej, a nawet intymnej sfery życia konkretnego człowieka i powinny być w sposób szczególny chronione przez prawo. Tajemnica lekarska nie ma ograniczenia czasowego, a obowiązek jej zachowania istnieje nawet po śmierci pacjenta. Dysponentem informacji chronionych jest i powinien być pacjent, który ma możliwość

wskazania osób uprawnionych do dostępu do informacji dotyczących jego stanu zdrowia tak za życia jak i na wypadek śmierci.

Nadanie osobom najbliższym prawa do dysponowania tajemnicą po śmierci pacjenta jest rozwiązaniem zbyt daleko idącym i podważającym szczególną ochronę należną informacjom dotyczącym zdrowia pacjenta. Należy podkreślić, że niejednokrotnie pacjent właśnie przed osobami najbliższymi chce zachować w tajemnicy pewne informacje dotyczące swego stanu zdrowia, w szczególności informacje o charakterze intymnym. Ustawowe uprawnienie wszystkich osób bliskich do poznania informacji chronionych tajemnicą lekarską może być w takich przypadkach działaniem godzącym w dobre imię zmarłego, zwłaszcza w tych przypadkach w których pacjent za życia wyraził wolę, aby żadna z jego osób bliskich nie otrzymała dostępu do informacji dotyczących jego stanu zdrowia.

Przyznanie każdej z osób bliskich uprawnienia do wyrażenia zgody na ujawnienie tajemnicy lekarskiej, z jednoczesnym zastrzeżeniem możliwości zablokowania tego ujawnienia jednym głosem sprzeciwu, powoduje że omawiane rozwiązanie prawne jest nieprecyzyjne i przez to trudne do stosowania w praktyce. Proponowany przepis pozwalając na ujawnienie tajemnicy osobom wykonującym zawód medyczny za zgodą osoby bliskiej w każdym przypadku, wprowadza ryzyko istotnego pogorszenia ochrony informacji związanych ze stanem zdrowia pacjenta, a dodatkowo może prowadzić do narażenia osób wykonujących zawód medyczny na odpowiedzialność z tytułu ujawnienia objętych tajemnicą informacji.

Z poważaniem

Konstanty Radziwiłł